ΜΕΛΕΤΗ ΓΛΩΣΣΑΣ

★ Φυσικοὶ ἦχοι: ὁ ἄνθρωπος ἔχει μαζί
ους ἄμεση σχέση, ἡ τέχνη καὶ τ' ἄλλα του
μμεση ἡ ἐπιστήμη του καμιὰ (τώρα πιά).
★ 'Ανθρώπινοι - φυσικοὶ ἦχοι, ἄχρηστοι
ιά τὸν πολιτισμό μας (χρειαζούμενοι γιὰ
λους μας).
★ Ἦχοι καλουπιασμένοι σὲ ἀνθρώπινη
λώσσα - ἀκοὴ καὶ συνταιριασμένοι: μένουν
λα τ' ἄλλα ποὺ πάει μὲ τὰ καλούπια της
φωνητικὲς καὶ φραστικὲς φόρμουλες) νὰ
υγώσει καὶ νὰ δώσει (γυρνώντας στὴ ρίζα
ης) ἡ γλώσσα μας.
★ ν
να «γράμμα» μόνο, τὸ ἐδῶ γραμμένο καὶ τὸ
ίγραφτό μας, ὅλων μας — τῶν ἀνθρώπων.
★ νν νννν νννν...
τὸ γράμμα δυὸ φορὲς (μὲ δυὸ ἀτομικότητες
στὸ χρόνο καὶ σ' ὅλες του τὶς ἀναφορές) ἀ-
τὸ τὸν ἴδιο κι ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·
τὸ γράμμα τρεῖς φορές· τὸ γράμμα ἀπ' τὴν
ἀρχή μας (μας; — πιὸ καλά: του — ὄχι
τοῦ γράμματος) ὥς τὸ τέλος (του; — πιὸ
καλά: μας — πιὸ καλά: μάς του).
★ ρρρρρ
ἀπὸ μᾶς, ὅλους· ἀπὸ τὰ τῆς φύσης, ποὺ παρι-
στάνει μὲ μικρὴ ἢ μεγάλη προσέγγιση τὸν ἦ-
χο τους ἢ τὰ ἴδια αὐτὰ γιὰ μᾶς — δίπλα
α ὐ τ ὰ τ ὰ ἴ δ ι α.
★ να νι ντ ντ νρ ρν...
ἀρχὴ τῆς περιπέτειας
★ νι - ρα ρα - νε νε - ρι ρο - νο νε - ρο ρον -
νι...
★ νέ - ρὸ νέ - ρο νε - ρὸ ν ε ρ ὸ
★ μιὰ γλώσσα: νερὸ — ὕδωρ — νεαρὸν
ὕδωρ — νηρὸν ὕδωρ — νηρὸν — νερὸν —
νερό.

★ μιὰ γλώσσα: ὕδωρ — νερὸ (κι ὅλα τὰ σχετικά τους καὶ τ' ἀνάμεσά τους) ἀπ' ὅλους τοὺς Ἕλληνες, τὸν τάδε σ υ γ κ ε κ ρ ι μ έ - ν ο ἀριθμὸ (τί μᾶς νοιάζει ποιὸς εἶναι;)· ὅλα τὰ νερὰ ποὺ κυλήσανε, κυλᾶνε στὴν Ἑλλάδα: ποτάμια, βρύσες, ρυάκια, σταγόνες· τὰ νερὰ μὲ τὰ ὅλα τους κι ὅλοι οἱ Ἕλληνες μ' ὅλα τους τὰ νερένια, τὰ νερὰ τῆς φύσης τους καὶ τὴ λέξη (σ' ὅλες τὶς φράσεις της) ν ε ρ ὸ (ἡ ἀστεία ἐπιστήμη τῆς γλώσσας δὲ μᾶς νοιάζει).
★ μιὰ γλώσσα: ὕδωρ — νερὸ ("Ἕλληνες: ἰωνικὴ παρθένος λουομένη, δίψα τῆς πινδαρικῆς ψυχῆς, Χλόη, Σολωμός), Noun (αἰγύπτιος ἱερέας μὲ βαθιὰ μάτια), mizù (χίλιες γιαπωνέζες, aqua (ρωμαῖος συγκλητικός), maji (διψασμένο ἀφρικανάκι), vatn (γέροντας σκανδιναβός), udàn (ἰνδὸς πρίγκηπας), get (ἀρμένια στὰ κύματα) καὶ πιά: uno (ὁμιβρ.), watô (γοτθ.), wandu (λιθ.), uje (ἀλβ) — ἢ πιὸ ἁπλᾶ: ùdeus, ὑδαρής, woetr, wundam, water, acqua, νερό, usco, νερὸ βρὲ Γιάννο, wasser, γιατὶ θὰ πεθάνω.
★ μιὰ γλώσσα: ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, τὰ νερὰ τους, τὰ νερένια τους, τὰ νερά.
★ μιὰ γλώσσα: ὁ ἄντρας κι ἡ γυναίκα
★ μιὰ γλώσσα: ἐγὼ κι ἐσύ.
★ μιὰ γλώσσα: ὁ ἔρωτας τοῦ νεροῦ, τὸ νερὸ, ὁ ἔρωτας
★ μιὰ γλώσσα: ὕδωρ, αὐτοΰδωρ, ὕδρα, νεράιδα, Κάλυδνος, νερομάνα, νεροδεσιά, Κάλυμνος, ποτήρι, Ὑδρία, Ὕδρα, βροχή, διψάω, κολύμπι, θάλασσα, θάλασσα, θάλασσα... — μιὰ γλώσσα: ἑλληνικά: ἐδῶ ἡ ποίηση.
—★ μιὰ γλώσσα: ἡ «Ὑδρία» προτείνει: ἡ γλώσσα εἶναι ποιητική.

ΜΕΛΕΤΗ ΠΟΙΗΣΗΣ

Νὰ μελετήσουμε πλήρως τὴ μουσικότητα - μετρικὴ τῶν ἑπόμενων ἑλληνικῶν. Ἡ «Ὑδρία» προτείνει: ἡ γλώσσα εἶναι ποιητική.

. . .

★ Τὸν Ἥλιο ποτὲς δὲ μπορεῖ νὰ τὸν ἰδεῖ
ἀπὸ κοντά ἡ μάνα του, γιατὶ τὴν τρώει. Κρυφὰ τοῦ στρώνει τὸ τραπέζι γιὰ νὰ φάει, κι εὐτὺς αὐτὴ γίνεται ἄφαντη, καὶ τὸν κοιτάζει κρυφὰ ἀπὸ μακριὰ καὶ τὸν χαίρεται.
★ Ἦταν ἕνας ψαρὰς καὶ δὲν ἀποχτοῦσε παιδιά. Μνιὰ μέρα περνᾶ μνιὰ γριὰ στὴ γυναίκα τοῦ ψαρᾶ καὶ τῆς λέει: — Τὶ τὰ θέλεις τὰ καλὰ ποὺ ἔχεις καὶ παιδιὰ δὲν ἔχεις; — Ἔτσ' ἠθέλησ' ὁ Θεός, κυρά μου! τ'ς εἶπ' ἡ γυναίκα τοῦ ψαρᾶ — Δὲν ἠθέλησ' ὁ Θιός, παιδί μου, τ'ς εἶπ' ἡ γριά, μούν' ὁ ἄντρας σου, γιατὶ ἂν ἔπιανε τὸ χρυσὸ τὸ ψάρ' θὰ ἀποχτούσατιαν παιδιά...
★ Τὶ τοῦ λὲς τώρα; Τὶ θές, μωρέ;
Ἀγάπη μου! Μάνα μου! Μανούλα μου!
Μανούλι Μάνα μου ἐσύ! Μάνα γιατὶ μὲ γέννησες.
★ Θήραψε, Κῆρες! Οὐκέτ' Ἀνθεστήρια.
★ Ὦ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον! (Α 149)
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα (Α 157)·
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια,
καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή (Σ 41—2)
Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἴδεο, καὶ μ' ἐλέησον
αὐτήν! εἰποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
τῶν μνήσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δῆιον ἄνδρα,
τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ·
σχέτλιος! εἴπερ γὰρ σε κατακτάνῃ, οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε